

NOVĂCEANUL

Publicație lunară independentă

ORAȘUL NOVACI ❖ Anul X, Numărul 115 ❖ Joi, 22 Decembrie 2022 ❖ ISSN 2392 - 6961

PRVNCVL IISVS

Prima carte a Noului Testament este Evanghelia după Matei. Cel dintâi capitol al acesteia cuprinde genealogia Mântuitorului Hristos. Despre El ni se spune că este Fiul lui Dumnezeu, dar și Fiul Omului. Este Dumnezeu adevărat, din Dumnezeu adevărat, dar și om adevărat, cu toate ale omului, în afară de păcat. Evanghelia începe cu: „Cartea Neamului lui Iisus Hristos, Fiul lui David, Fiul lui Avraam” (Matei I, 1). Aceasta este răspunsul la întrebarea: „Cine este Iisus Hristos?”. Ca om, El are o descendență. Avem prin prezentarea din capitolul întâi al Evangheliei după Matei, certificatul de naștere al Său, care merge până la strămoșul poporului evreu, patriarhul Avraam. Interesant este că nu avem o cronologie matematică, ci una care are un fir roșu, ordinea, adică un plan al lui Dumnezeu. Chiar dacă ne întâlnim cu lucrări haotice la tot pasul, genealogia Mântuitorului Iisus Hristos are un mesaj: la cărma istoriei și a fiecărei vieți umane există Dumnezeu, la care totul este ordine.

Prin Avraam, Dumnezeu a creat un tunel de lumină în haosul lumii idolatre. Poporul evreu ridicat din acest patriarh a fost binecuvântat și a păstrat monoteismul, dar și conștiința venirii unui mântuitor. De la Avraam până la David au fost paisprezece neamuri. Este perioada în care evreei sunt conduși de Patriarhi și judecători, o epocă de mare ridicare, de apogeu. De la David până la strămutarea în Babilon sunt iarăși paisprezece neamuri. Atunci evreei, pentru păcatele lor au ajuns în robie șaptezeci de ani, dincolo de Iordan, în Arabia.

În perioada a doua, poporul evreu decade sub conducerea regilor. De la strămutarea în Babilon până la Iisus avem iarăși paisprezece neamuri, perioadă în care poporul evreu a fost condus de preoți. Aceștia îi pregăteau pentru venirea lui Mesia. Este un timp de așteptare maximă, de dorința de a fi salvați. Atunci a venit Iisus Hristos. Când se ajunge la „plinirea vremii”, trimite Dumnezeu pe Arhanghelul Gavriil la o fecioară din Nazaret, cu numele Maria. Toate genealogiile erau după tată. Iată că la finalul genealogiei Mântuitorului Hristos apare Iosif numit „logodnicul Mariei din care (adică din ea) s-a născut Iisus” (Matei I, 16).

De aici nu se mai continuă genealogia pentru că odată cu Iisus descendența devine ascendentă. De aceea se numără anii în istorie înainte de Hristos și după Hristos. Înainte anii coborau spre El, iar de la El anii urcă infinit pentru că, la sfârșitul istoriei începe Împărăția

lui Dumnezeu, care nu are sfârșit. Iisus este centrul timpului, al Universului. Prin această genealogie ni se arată că Iisus este om adevărat, cu înaintași cunoscuți. Partea a doua a ei ne arată cum a fost nașterea lui Iisus. Iosif era logodit cu Maria. Ea primește veste de la Arhanghelul Gavriil că va naște un fiu de parte bărbătească și îi va pune numele Iisus care înseamnă Mântuitor, căci El va mântui pe poporul său de păcate. Iosif nu a știut și a vrut să o lase în ascuns, dar în vis I s-a artat îngerul care a spus: Nu te teme să o iei de soție pe Maria că Cel zămislit întru ea este de la Duhul Sfânt, iar tu, ca tată adoptiv, îi vei pune numele Iisus. Mare rol asumat de dreptul Iosif. Acest Iisus a fost profețit de Isaia cu 700 de ani înainte de venirea sa ca fiind Emanuel, care înseamnă „cu noi este Dumnezeu” (Matei I, 22-23). Acesta este argumentul pe care îngerul îl dă lui Iosif. Prin numele „Emanuel” se arată lucrarea lui Iisus. Prima parte a acestei genealogii ne dă certificatul de naștere al lui Iisus ca Om, iar partea a doua, certificatul de naștere al său, ca Dumnezeu. Acest mesaj îl avem și în colinde: „Astăzi s-a născut Cel fără de-nceput, Cum au spus proorocii”. Ioan Botezătorul spune: „Acesta este Cel care vine după mine, care înainte de mine a fost.” (Ioan, I, 27) . În Evanghelia după Ioan citim despre cei născuți din Dumnezeu: „nu se nasc din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci se nasc a doua oară din apă și din Duh pentru a moșteni Împărăția Cerurilor” (Ioan III, 5). Ei sunt fiii lui Dumnezeu după har . Omul ce merge în biserică la slujbă intră în „antecamera Împărăției Cerului”. Creștinul a intrat prin botez în Împărăția lui Dumnezeu, dar iarăși a ieșit prin păcat și intră din nou prin pocăință, prin spovedanie. Prin împărțășire cu Sfintele Taine, omul iarăși se îndumnezeiește. Iisus inaugurează o altă genealogie, cea duhovnicească. Iată de ce postim, de ce ne spovedim și de ce ne împărțășim: pentru a fi din neamul lui Dumnezeu, al lui Iisus Hristos. Credința care ne mântuiește este aceasta. Pe ea căutăm să o urmăm. Nu poate omul să știe cine este dacă trăiește în haosul gândurilor, al patimilor, al dorințelor, al griji de multe. Într-o astfel de stare se crede pe sine un centru și nu se mai poate cunoaște. Aleargă prin nefericirea sa.

Lumea de azi îi oferă omului individualismul prin care să se vadă pe sine ca un Dumnezeu care înseamnă orgoliu, trufie, demonism. Părinte cu adevărat este cel ce te ajută să te naști și să renaști duhovnicește. Este cel ce te influențează cu cuvântul și cu rugăciunea ca să fii cât mai aproape de Dumnezeu. Chiar dacă simțim astăzi că ne îndreptăm spre Apocalipsă, ea nu înseamnă sfârșitul lumii, ci descoperire, revelație. Înseamnă sfârșitul răului și începutul Împărăției Cerurilor. Hristos, începe ca urmaș al regelui David, regatul Împărăției Cerurilor în care suntem deja, la fiecare slujbă din biserică.

Mulțumesc Bunului Dumnezeu că mi-a îngăduit să ajung la inimile dumnevoastră și pe această cale. Vă urez din inimă ca Sfintele Sărbători: Nașterea Domnului, Anul Nou 2023 și Botezul Domnului să le aveți cu sănătate, liniște deplină, mulțumire sufletească și bună sporire în faptele unirii cu Dumnezeu. Să fiți mereu în iubirea Pruncului Iisus!

SĂRBĂTORI FERICITE! LA MULȚI ANI!

PREOT, COCONEȚU ION

INAUGURAREA PARCULUI „GHEORGHE TĂTĂRESCU”

Din inițiativa Primăriei și Consiliului Local Novaci, personal a Primarului orașului, dr. ing. Dumitru Leuștean, duminică, 27 noiembrie a.c., la

Novaci a avut loc inaugurarea Parcului „Gheorghe Tătărescu”, amplasat la

ieșirea din oraș spre Rânca. Parcul a fost amenajat lângă monumentul ridicat de către novăceni în semn de prețuire pentru fostul Prim-Ministru, Gheorghe

Tătărescu, cel care a avut un mare rol în construcția „Drumului Regelui” (actuala Transalpina), inițiativă a Băncii Populare „Gilortul”, inaugurat la 6 octombrie 1935, în prezența sa și a Regelui Carol al II-lea și a voevodului Mihai.

De subliniat faptul că și Monumentul „Gheorghe Tătărescu” a fost reabilitat odată cu amenajarea parcului. Un parculeț foarte frumos, un loc de popas pentru turiști și localnici. Și tot de subliniat este și faptul că monumentul ar fi fost construit după indicațiile lui Constantin Brâncuși, văzut în acea perioadă prin Novaci, monument pe care comuniștii au vrut să-l dărâme. Este laudabil faptul că știm să păstrăm moștenirea lăsată de înaintașii noștri.

Constantin DĂRVĂREANU

Încă un an a trecut și a venit momentul să lăsăm în urmă toate grijile și supărărilor și să pășim în Noul An-2023 cu zâmbetul pe buze.

Fie ca toate visele pe care le făuriți în aceste zile magice ale sărbătorilor de iarnă: Nașterea Domnului, Anul Nou, Sfântul Ioan Botezătorul și Botezul Domnului, să se împlinească și drumul străbătut pentru realizarea lor să vă aducă bucurie în inimi, iar în case fericire și belșug.

CRĂCIUN FERICIT! LA MULȚI ANI!

**Primarul Orașului Novaci
Dr. ing. DUMITRU LEUȘTEAN**

LUCIA SILVIA PODEANU

SEARĂ DE CRĂCIUN

*Trandafirii strălucesc
culmile în apus
Mărreția luminii se
stinge-n albastru din
miazănoapte adus.
Cuprinse de gerul
Cumplit, pădurile în
sommel de iarnă
stau strajă.
Încrămenit
în a frigului vrajă
stă satul cu*

case-ngropate-n zăpadă.

*Lumină și pace e-n case
și-i cald
Copiii stau cuminți lângă
bradul cel înalt
Miroase a colaci
proaspăt scoși din cuptor
Glas dulce de inger
se-nalță
Colinda răsună
din pridvor în pridvor*

*O veste pătrunde în auz
tuturor
Maria cea sfântă un
prunc a născut
Să fie în lume un nou
început
de bine și pace,
fără de griji, fără de
păcate, cu muncă
cinstită și cu dreptate.*

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

TAINA COLINDELOR

De câte ori ascult colindele noastre străbune, am senzația că pot să comunic cu strămoșii mei.

Cei care sunt din Plăieț de acum vreo 250 de ani au adus cu ei zestrea lor culturală. Se fac pregătiri pentru colinde, ca peste tot în țară, pentru tăierea porcului, cu cârnați caltaboși, jumări, tobă etc., ca pentru o mare sărbătoare. Casa își așteaptă musafirii, pentru că taina colindelor a fost și este mereu, de a fi în prezența familiei.

Dacă privim cerul noaptea spre sfârșitul lui Decembrie, vedem *Cloșca cu puii*, care trece dincolo de altarele celeste și va mai reveni abia spre sfârșitul lui Iunie. Deasupra noastră este Carul Mic, care dă steaua în jurul căreia se învârt toate constelațiile cerești, iar Carul Mare este mai spre sud. La fel sunt Casiopeea, Perseu, Lira, Rigas, iar în stânga lor se văd Peștii și Orion. În centru se află Andromeda, care se îndreaptă spre galaxia noastră. Privesc și eu, ca și strămoșii noștri care cunoșteau bine tainele cerului și observ că undeva departe este o constelație a primăverii, pe care o așteptăm de mult. Anul acesta se încheie la 21 decembrie 2022, la ora 05:17. Urmează după aceea ca Soarele să stea aparent pe loc, ceea ce se cheamă Solstițiu, după care, tot aparent, să vină spre noi. Și tot așa de multe milioane de ani, mergând spre Timpul Etern sau dincolo de acesta.

Colindele au apărut cu mii de ani în urmă, în preistorie. Era pe vremea când poezia se spunea cântată din fluier sau de cor. Aceasta era înaintea scrisului, care dă posibilitatea să vezi încă o dată ce a spus gândirea. Socrate n-a scris nimic, totul este povestit. La fel și Regii daci, care trebuiau să țină minte tot ceea ce se întâmpla cu regatele lor, adică un fel de arhitectură a universalului în înțelegerea lumii acestuia.

Colindele urmează șirul acesta, spre sfârșitul lui Decembrie și începutul lui Ianuarie. Ele prezintă Nașterea lui Iisus și a întregului arsenal la sfârșitul unui an și la începutul unuia nou. Îmi aduc aminte că atunci când eram copil, cam toți ciobanii veneau de Crăciun acasă. Se făcea pe atunci cu rândul, iar cei care rămâneau la oi în noaptea de Ajun, ardeau un foc mare și strigau: *Câți miei, viței, porci să se înmulțească la anul*. Acasă cu familia este un lucru mareț, pentru că de aceea cei plecați în străinătate vin de Crăciun acasă.

La noi Sărbătorile Crăciunului durează de la 24 Decembrie până la Sf. Ioan. Oamenii trăiesc împreună cu familiile lor, închegându-și sfârșitul de an și începutul celui nou. Colindele vin să ne spună că S-a născut Hristos, Craii de

la Răsărit au aflat că la Bethleem s-a născut Hristos și că ciobanii îngrijeau ca să-i fie cald Pruncului Sfânt. Oile și vacile suflau căldură, asigurând un fel de rai pentru toți cei prezenți. Asemenea unui om simplu a venit Pruncul Sfânt, aidoma poporului. Mulți au crezut că Iisus să vină cu o putere uriașă, să asculte lumea de El, dar Acesta a venit ca un om simplu, care avea să schimbe lumea. Lumea s-a schimbat și în bine, dar și în rău, cei care făceau arginți la petreceri, fac și azi, iar cei nedreptățiți și obidiți se pare că sunt din ce în ce mai mulți.

Pe tot parcursul lunii decembrie există multiple sărbători. Sf. Niculae, Sf. Spiridon, Ignatul, Ajunul Crăciunului, trei zile de Crăciun – inclusiv cu Sf. Ștefan. Urmează de la 1 Ianuarie: Tăierea împrejur după trup a Domnului/Sf. Vasile, Ajunul Bobotezei, Boboteaza și Sf. Ioan. Mulțimea de sărbători presupunea colinde specifice. La noi prin Plăieț, copiii mergeau la colindat în ziua de Ajun, după cum o fac și astăzi. Era îmbulzeală la colaci! Fiecare familie de gospodari dând colindeți, mere, pere, nuci, iar uneori se dădea și ... vin. Acum, mai nou, sunt biscuiți, eugenia, portocale, „japoneze” și mai multe alte feluri de dulciuri. Cei care făceau colaci pe vremea copilăriei mele, ceoau cam 300 de bucăți. Acum, cu atâtea brutării, se dă comandă cu 2-3 zile înainte. Lumea s-a schimbat, la fel și copiii care nu mai vor colaci, nuci, mere, ci dulciuri și fructe exotice. Se pare că nici colindele străbune nu au scăpat de pericolul kitsch-ului. Au apărut tot felul de formațiuni cu sute și sute de membri care acaparează televizorul aproape 24 de ore. Acestea sunt un fel de spectacol cu public, în care noi suntem publicul de la televizor.

Am ales pentru cititorii noștri câteva fragmente din colinde autentice:

„Din cer senin/ Un cor divin/ Se aude lin cântând/ Păstori cu har/ Pe culmi apar/Albi miei în dar ducând/ O stea din zări/ Veghind cărări spre depărtări arzând...” Dacă ne trezim cu Moș Crăciun la geam se cântă:

„Din an în an sosesc mereu,/ La geam cu Moș Crăciun,/ E ger cumplit, e drumul greu,/ Da-i obicei străbun./ Azi cu strămoșii cânt în cor,/Colindul sfânt și bun. /Tot „Moș” era și-n vremea lor,/ Bătrânul Moș Crăciun./ E sărbătoare și e joc./ În casa ta acum./ Dar sunt bordeie fără foc/ Și mâine-i Moș Crăciun./Acum te las, fii sănătos,/ Și vesel de Crăciun./ Dar nu uita, când ești voios/ Române, să fii bun!” E liniște de iarnă iar noi stăm într-o cameră. Așa se spune că:

„Afară ninge liniștit/ Și-n casă arde focul/ Iar noi, pe lângă mama stând/ Demult uitarăm jocul/ În casă patul e făcut/ Dar cine să se culce/ Când mama spune de Iisus/ Cu glasul ei cel dulce ?/ Cum S-a născut Iisus în fân/ În ieslea-i săracă/ Iar boii peste el suflau/ Căldură ca să-I facă, Și-au mai venit la El apoi/ Păstorii de la stână/ Și îngerii cântau în cor/ Cu flori de crin în mână”.

ÎN PRAG DE NOU AN

A mai trecut un an... Timpul zboară parcă prea repede. 2022 este ca și dus. Ne-am făcut multe promisiuni pentru anul care se încheie peste câteva zile. Unele au fost împlinite, altele au rămas în stadiul de promisiuni, într-o lume tot mai agitată.

A fost un an bun, a fost un an rău? A fost un an cu de toate, și cu bune și cu rele. A fost anul în care parcă ne-am mai liniștit după pandemia care a lovit întreaga lume, când viața a început să revină încet, încet la normal.

Din păcate, când credeam că ne-am liniștit de-a binelea, au început să zângăne armele la granițele noastre. Și ca viața românului să nu ajungă la normalitate, s-a declanșat sarabanda prețurilor, cu majorări nu doar la materiale de construcții, gaze, energie, servicii, ci și la toate produsele alimentare, ceea ce afectează viața omului de rând, în special.

În anul care se încheie obiectivele și visele noastre nu s-au ridicat la nivelul așteptărilor. Toți am visat la un trai mai bun, la o viață mai liniștită, lipsită de necazuri, griji și lipsuri. Se pare că în ultimul an ne-am așteptat cam la multe, dar am realizat prea puțin din ceea ce speram. Salarii mari pentru cei în mâinile cărora stă puterea, pensii mici pentru majoritatea pensionarilor. Ce să mai vorbim de cei cu pensii speciale, toate partidele prefăcându-se că le elimină.

Am avut multe așteptări de la anul 2022, dar și multe dezamăgiri. Observ că toată clasa politică s-a zbatut în ultima perioadă pentru aderarea României la Schengen și are așteptări ca în 2023 să intrăm cu drepturi depline în spațiul Schengen. Nimic de zis, este foarte bine și normal, dar omul de rând nu se gândește la Schengen, se gândește cum ar putea trăi mai bine în anul care vine, cum să-și plătească facturile, cum să-și achite taxele și impozitele către stat.

Fiecare an aduce și bune și rele. Este momentul ca trecând în noul an 2023, cei care conduc destinele țării să dovedească mai multă înțelepciune și interes pentru soarta românilor. Anul care vine ne îndeamnă să medităm

asupra a ceea ce n-am făcut bine, să facem un bilanț la ceea ce am realizat și ce n-am realizat, să ne transformăm în oameni ai faptelor și nu ai vorbelor.

Ne dorim un an mai bun decât cel care se încheie peste câteva zile. Din anul care se încheie să luăm ceea ce a fost bun și frumos, să ne debarasăm de lucrurile care trag societatea înapoi. Să învățăm din greșelile anului 2022.

De la anul care vine avem așteptări foarte mari. În primul rând ne dorim sănătate, să nu mai trecem prin ceea ce am trecut din 2020 încoace, pace și liniște în țară. Ne dorim relansarea economiei naționale și crearea de locuri de muncă pentru ca românii să nu mai fie nevoiți s-o apuce pe drumurile străinătății. Ne dorim stoparea creșterii de prețuri și eliminarea diferențierilor din societatea românească, să se pună capăt corupției și nepotismului din societate.

Părintele Cleopa spunea: „Pretutindeni să fim cumpătați, treji și drepți. Să sporim în dreapta credință și să creștem dintr-o faptă bună în alta mai bună”. Să sperăm că așa va fi.

Constantin DĂRVĂREANU

Publicația „Novăceanul” vă dorește să aveți parte de un Crăciun minunat, cu căldură, cu cei dragi alături și de un An Nou-2023, cu sănătate, bucurii și împliniri.

**SĂRBĂTORI FERICITE!
LA MULȚI ANI!**

Ion FLOREA

MOȘ CRĂCIUN

*Ceasul ticăie-n perete
Și-un lemn în sobă-ncet se stinge,
Iar vântul bate la fereastră
Și-afară, tot mai tare ninge.*

*Aprinde mamă iarăși becul
Căci Moș Crăciun de o să vină
Nepăsător va trece drumul
De n-o vedea la geam lumină.
Așa șoptește-n pat copila
Ce n-adoarme vrând să vadă
Pe Moșul blând c-un sac de daruri,
Plin de zâmbet și zăpadă.*

*Și-ntr-un târziu văzând că Moșul
A-ntârziat și nu mai vine,
Ea și-a lăsat pe pernă capul
Înăbușindu-se-n suspine.
Aprinde, mamă dragă, becul,
Că Moș Crăciun de o să vină
Nepăsător va trece drumul
De nu va fi la geam lumină,
Dar răsare-n prag Tăticul
Autentic Moș Crăciun
Cu un pom cu stele-n crengi
Dăruind-o pe copilă...*

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

33 DE ANI DE LA REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE - DEZINDUSTRIALIZAREA ȚĂRII

Rememorez vârsta a 33 de ani de la acea noapte în care rectorul Institutului de Medicină și Farmacie din București m-a investit să păzesc Facultatea împreună cu 25 de studenți. Începea Revoluția și se împușca din toate părțile, fie cu simulatoare, fie cu arme de foc. Toți credeam că o lume se terminase și că începe una nouă. Nu a fost să fie așa. Am fost păcăliți, nu de istorie, ci de oamenii noștri. Aveam pe atunci o industrie de prim rang și o agricultură la fel, însă din 8000 de fabrici, întreprinderi, institute de cercetări, în cei 33 de ani nu a mai rămas mai nimic.

Oamenii sunt necăjiți. Unul spunea că a cerut în vară să asigure cu apă câteva hectare. Alții au alte probleme. Până una-alta, țara a rămas în sapă de lemn. Prin Novaci nu prea mai recunosc oamenii pe care îi știam. Unii au plecat în străinătate, iar alții au dat ortul popii. Privatizarea a fost un fiasco. Până la urmă toate întreprinderile au ajuns la fier vechi. În Oltenia a fost închisă Electroputere, care era cunoscută în întreaga lume, iar fabrica de avioane stă pe loc. De asemenea, la Cluj a fost închis Combinatul de Utilaj Greu, care producea pentru întreaga industrie energetică; Tractorul Brașov, care producea 50.000 de tractoare anual, cunoscute în China, India, Brazilia și în mai multe țări africane. UCM Reșița, uzina metalurgică înființată în 1771, cu 60 de ani înainte de coloșii industriali MAM și KRUP a fost pusă în imposibilitate de a lucra. La fel s-a întâmplat cu Combinatul Siderurgic Hunedoara, cu cel de la Călărași, Fortus Iași, Combinatul de la Baia Mare, cel de la Săvinești etc. Lista ar putea merge la peste de 8000 de uzine, fabrici falimentate după 1990.

Am văzut cum în București se înlocuiesc niște țevi de la termoficare. Țevile noi sunt aduse din China. Am avut și noi țevi, de la Republica, printre primele 4 din Europa, dar totul s-a terminat, așa că multe milioane de oameni au luat drumul străinătății. S-a reînviat o veche doctrină – că românii nu ar avea industria în sânge. S-au găsit tot felul de scuze: că întreprinderile industriale nu au criterii de performanță, că nu știm să o facem eficientă economic. Toate acestea au ajuns pe mâna capitalului străin, care le-a transformat, în ceea ce a spus cândva un fost prim-ministru - că industria noastră valorează exact cât fierul vechi.

Capitalul străin se joacă cu banii românilor, iar fiecare dintre noi ducem o brumă de bani la băncile lor. Au mai rămas două entități bancare românești – CEC Bank și Banca Transilvania. Deși nu știm bine dacă nu cumva și pe acolo sunt străini. Acum, din cauza votului din U.E., în urma căruia România, după 20 de ani de așteptare pentru Schengen, tot

nu a fost primită, oamenii își fac tot felul de idei. Unii spun că își vor retrace banii de la BCR și de la Raiffeisen Bank, alții spun că nu vor mai face afaceri cu austriei etc.

Ceea ce îl doare și ar vrea să știe omul de rând, este cine sunt cei care ne-au îndrumat pe această cale. Politicienii de atunci au fost schimbați, dar țara a fost în cea mai mare parte suspusă străinilor. Oamenii cred de multă vreme că drumul pe care îl urmează țara nu este unul corect. În Novaci, pe măsura înfiripării supermarketurilor oamenii se plâng că nu își mai pot vinde produsele. Așa de altfel este în toată țara pentru că supermarketurile îi fac pe oamenii noștri să nu mai aibă niciun câștig, și așa, vrând-nevrând, lumea își ia zborul spre alte țări.

Suntem contemporani cu cel mare jaf de când există România ca stat. Nu a fost nici pe vremea dacilor, cu ocupația romană. Nu s-a întâmplat nici în cele 2 Războaie Mondiale. Acum am ajuns să fim cu mâna întinsă către străini pentru a ne da cercuri pentru butoaie, cuie și toate celelalte. Raționamentul este simplu. Dacă tu ca țară nu ai grijă de cetățenii tăi, să poată duce și ei o viață normală, oamenii au ales o altă alternativă și probabil că vreo 3-4 milioane nu vor mai veni înapoi. Eu mă tot gândesc la cei care și-au pus semnătura pe actele de stat - Ce face țara asta? Milioane de oameni au luat drumul străinătății, părăsindu-și familia - copiii și părinții. Probabil că mai niciun politician nu se simte dezonorat de această treabă. Păcat!

Astăzi România are un deficit de 1 milion de oameni cu care să executăm drumuri, poduri, locuințe etc. În acest an sporește deficitul bugetar de 17 miliarde de euro pe care nu prea mai avem cum să-l acoperim. De aproape 1 an războiul dintre ruși și ucrainenii continuă, iar noi trebuie să strângem cureaua. Iarna este aproape în toi și, ca în fiecare an, la Crăciun ne întâlnim cu familiile noastre. Totuși, în zilele Crăciunului și a sărbătorii Anului Nou avem speranța de mai bine. Va fi bine până la urmă!

Alexandru Delu OPRITĂȘCU

*Miruie
Doamne norii,
livezile, pomii...
iubirea de viață
cu seva pământului
și clipa fugară
care se scurge
ca o adiere
în veșnicie.
Adună
boabele vieții
în vârtejul timpului,
ca derivate prin noi*

LICEUL TEORETIC NOVACI – REZULTATE REMARCABILE LA CONCURSUL DE PROZĂ SCURTĂ FANTASTICĂ

Aflat la cea de-a doua ediție anul acesta, Concursul de proză scurtă fantastică, intitulat „Fantastic de noiembrie”, a atras atenția elevilor

novăceni încă de la anunțarea organizării lui de către Colegiul Național „Spiru-Haret” din Târgu Jiu. Participarea într-un număr destul de mare a celor pasionați de literatură ne-a bucurat și ne-a făcut totodată să fim mândri de cei care și-au cultivat aptitudinile creatoare.

În urma afișării rezultatelor avem la liceul nostru elevi care pe de o parte și-au dezvoltat spiritul competitiv, iar pe de altă parte și-au valorificat filonul fantastic al folclorului și mitologiei. Apreciam implicarea doamnelor profesoare – Popica

Mădălina, Udriște Ica, Firu Iuliana, Tomescu Oana – de la Liceul Teoretic Novaci în susținerea elevilor în participarea la concursuri, ca dovadă că premiile obținute sunt meritorii: eleva Dăianu Maria-Iuliana (clasa a XI-a A) a obținut premiul al II-lea cu lucrarea O secundă (prof. coord. Popica Mădălina), eleva Blescău Oana-Iuliana (clasa a XII-a C) a obținut mențiune cu lucrarea Aleasa (prof. coord. Udriște Ica), elevul Popescu Adrian-Constantin (clasei a IX-a A) a obținut mențiune cu lucrarea 13 septembrie (prof. coord. Firu Iuliana). Rezultate foarte bune au mai obținut elevii: Folcuț Gabriela-Alisia, Dura Georgiana-Emilia-Florentina, Picu Ionela-Gabriela, Șimon Anelisa, Mălăianu Ana-Maria.

La un astfel de concurs s-a punctat originalitatea, fantezia creatoare, stilul și coerența textelor, astfel că îi felicităm pe toți și le urăm succes în redactarea și altor creații literare de calitate.

*Prof. Alina Ramona ȚICU
Director Liceul Teoretic Novaci*

Lucia Silvia PODEANU

RUGĂ

*Mântuiește-mi, Doamne,
Țara de atâta suferință
Dă-i din gloria străbună
O fărâmă de voință
Să se-mpotrivescă celor
Ce-au răpus sufletu-n noi
Ne-au luat pământ și țară*

*Limbă, fete și feciori
Ne-au trimis pe toți în lume
Pe la bogați cerșetori.
Și suntem la mila lumii,
Iar în țarina străbună
Alții acuma sunt stăpâni.*

Ion FLOREA

FIRUL ISTORIEI

*Din tăcerea aceasta
Imensă ca un bloc de gheață
Se desfiră un fir trainic de argint,
E firul istoriei care strânge
Suflet lângă suflet,
Inimă lângă inimă,*

*Cronică lângă cronică,
Condei lângă condei.*

*E firul istoriei amare
Desfirat de pe oase de martiri.*

RUGĂ

*să cunoaștem,
slujindu-te,
tainele Tale.
Miluiește
destine rătăcite
și iartă patimile
din lăuntrul ființei,
greșelile fiilor pereche
și nepereche
făr' de păcat.
Sfințește
necunoașterea
cu lumină*

*și dăruiește slavă,
mântuirea
sufletelor pierdute
din care
ne-am intrupat.
Arată Doamne
poporului meu
calea smereniei
și a izbăvirii,
virtutea ce-adună în trup
puterea unui nou
început.*

Calea, Lumina, Adevărul și Viața!

**Dumnezeu ne amintește că este aproape
Crăciunul, și vine permanent în ipostaza
Celui ce organizează cina pe care o reprezintă
Împărțirea de prezența reală a Lui Hristos!**

În Duminica a 28-a după Rusalii (a Sf. Strămoși după trup ai Domnului); Sf. Strămoși: Coloseni 3, 4-11; Ev. Luca 14, 16-24 (Pilda celor poștiți la cină); glas 1, voscr.4, când sunt pomeniți și Sf. Daniil Stălpnicul și Luca cel Nou, în cadrul Sfintei Liturghii oficiate în Biserica Ortodoxă Română, la Sfânta Evanghelie se va citi minunata pildă despre o masă îmbelșugată la vreme de Postire, cu toate că trebuie să avem în vedere și versetul semnificativ legat de îndemnul la smerenie pe care Domnul Hristos îl dă ascultătorilor Săi (Luca 14, 7-15). Mai întâi, însă, făcând referire la Sf. Strămoși după trup ai Domnului, putem aminti că după Avraam un alt strămoș este Isaac, cel care a primit de voie să fie jertfit, cum i-a spus Dumnezeu tatălui lui, de aceea a și fost binecuvântat, iar, același lucru l-a primit și Hristos, să Se jertfească din ascultare față de Tatăl ceresc. Un alt strămoș este Iacov, care înseamnă Israel, minte văzătoare de Dumnezeu, omul care are ochii vulturului duhovnicesc, Îl simte pe Dumnezeu, înțelege și contemplă tainele dumnezeirii, mai ales că Domnul Iisus Hristos, El Însuși S-a pogorât de la Tatăl Lui și ne-a spus Cine este Tatăl Cerească. Prin urmare, ca și Isaac și Avraam, la fel și Iacov au fost o preînchipuire ale Lui Hristos! Astfel, a fost numit Israel, ca să închipuie prin viața lui că înălțarea sa lucra Hristos Însuși. Iosif, fiul lui Iacov, în ciuda faptului că a fost vândut ca rob în Egipt, mai ales că în final chiar l-a salvat pe Israel. Același lucru a făcut și Hristos, a lăsat cerurile, S-a înstrăinat pe pământ, a venit prin Naștere la noi, păcătoșii, ca să ne dăruiască cerul, iar, Iosif, așadar, a devenit mântuitor și a prorocit despre Hristos că va fi drept. E minunat cum lucrează Dumnezeu! Știm din Vechiul Testament, cum evreii au devenit robi egiptenilor și sufereau, însă, Moise i-a mântuit scoțându-i din Egipt. Deci, Iosif i-a pus în Egipt și Moise i-a scos din Egipt, iar, cei doi și-au dat viața lor ca să fie în ei Hristos. De asemenea, Moise era legiuitor al Vechiului Testament, în timp ce Hristos Domnul este al Noului Testament. Pe Moise l-a urmat Iisus, fiul lui Navi, care înseamnă mântuitor, dar, Mântuitor prin excelență este Hristos! Un alt strămoș care a îndurat multe este Iov, cel care a preînchipuit Pătimirile lui Hristos! În continuare, au fost: Roboam, Abia, Manase, Solomon și mulți alți regi și împărătești care au devenit strămoși ai lui Hristos, deși erau păcătoși. Ajunseseră până la tartarul osândeii, făcând păcate înfricoșătoare și închinări la idoli, dar, Dumnezeu, totuși, i-a chemat și pe aceștia și i-a primit ca să slujească taina mântuirii și a Bisericii. Astfel au lucrat împreună și au contribuit și aceștia la dumnezeiasca economie, pentru că Iisus Hristos, mai înainte de a Se naște, a lucrat pretutindeni, peste păcat, în dreptate, pe pământ, în cer. În încheiere, să trecem la David, cel mai bun și mai drag chip al lui Hristos, fiindcă prorocul David a spus cele mai multe și mai inteligibile profeții despre Hristos, iar, dacă vom citi viața prorocilor, vom vedea că Dumnezeu a spus unuia, lui Osea, să se însoare cu o desfrănată[1], altuia, lui Isaia, că îl vor tăia cu fierăstrăul iudeii, lui Ieremia că îl vor ucide, mai ales că în robie, babilonienii l-au aruncat pe Daniel în groapa cu lei, pe cei trei tineri în cuptorul cu foc, Iona a căzut în mare, prorocul Ilie a urcat la cer și toți erau preînchipuiri ale Lui Hristos, Care este și va fi pretutindeni, Cel Care Se naște și acum pentru noi, din strămoși, până la Ioachim și Ana, până la Iosif și Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Fecioara Maria, iar, în acest fel, Dumnezeu ne amintește că este aproape Crăciunul, și vine permanent în ipostaza Celui ce organizează cina pe care o reprezintă Împărțirea de prezența reală a Lui Hristos!

Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; și a trimis la ceasul cinei pe slujitorul său ca să spună celor chemați: Veniți, că, iată, toate sunt gata!

Așadar, în Duminica a 28-a după Rusalii, prin această frumoasă pericopă evanghelică de la Sf. Ev. Luca 14, 16-24, ne vom îndrepta atenția asupra Bisericii, pentru faptul că în zilele noastre atât de zbuciumate, întâlnim oameni care se numesc creștini, dar nu sunt în niciun fel

interesați de ceea ce înseamnă Biserica dreptmăritoare în profunzimea înțeleșurilor ei, mai ales că aceasta se datorează, pentru cei mai mulți, interpretării simpliste a părții administrative și juridice a Bisericii, care este cel mai ușor perceptibilă și mai ușor de comentat. Dar, Biserica este o comuniune între persoane care mărturisesc aceeași credință și care se împărtășesc din aceleași Sfinte Taine, pregătindu-ne pentru o sărbătoare și o bucurie născute din întâlnirea cu Hristos. Constatăm că pericopa evanghelică ne prilejuiește fericita posibilitate de a vedea cum Dumnezeu invită întreaga umanitate la petrecere, iar, în acest scop, El a ales câțiva oameni care să ducă invitațiile tuturor. Din păcate, invitații refuză pentru că au alte lucruri de rezolvat, mai importante, cum cred ei, fiindcă, noi, toți, suntem foarte pricepuți în a găsi preocupări mult mai urgente decât a asculta chemarea Domnului Dumnezeu, iar, pilda ne arată foarte clar faptul că Domnul invită alți oameni: șchiopi, cerșetori, desculți, care nu au de lucru și cu aceștia va umple sala pregătită de cină. Deci, Domnul se prezintă pe Sine în ipostaza celui care, dorind să-și arate prețuirea față de prietenii Săi, organizează o cină mare, iar, evenimentul social al mesei e unul cu semnificații complexe deosebite, în cazul de față, Domnul Iisus Hristos arătând că cina e o ipostază a Împărăției și Stăpânul Însuși se aseamănă cu cel care a făcut cină mare și a chemat pe mulți, cu toate că fiecare dintre ei se scuză. Totuși, problema nu rezidă neapărat în refuzul participării, ci, pare a fi legată mai degrabă de scuzele penibile pe care și le găsesc cei invitați, ceea ce lasă să se întrevadă de la o poștă refuzul ostentativ. E adevărat, că nici gazda nu respectă întru totul protocolul unei invitații, pentru că o cină festivă se anunță dinainte vreme și astfel, cei chemați au timp să se pregătească, au răgazul de a se înveșmânta așa cum se cuvine și eventual, aduc și un oarecare dar, dacă sunt oameni cu stare materială, dar, chiar și când acest lucru nu se întâmplă, de obicei nu refuză un prieten drag! Se vede destul de clar că intenția invitaților cu stare este de a găsi prima scuză care le vine în minte, cu scopul de a scăpa de o solicitare pe care nu vor să o onoreze! Iar, faptul de a fi cumpărat o țarină nu aduce cu sine, cu nici un chip imposibilitatea participării la masă, așa cum nici achiziția de bovine, pentru că, în fond, nu murea lumea, dacă omul amăna pentru ziua următoare, iar, situația cu tânărul înșurătel...pare neverosimilă, pentru că Dumnezeu ne amintește că este aproape Crăciunul, și vine permanent în ipostaza Celui ce organizează cina pe care o reprezintă Împărțirea de prezența reală a Lui Hristos!

Auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu!" (Luca 14, 15),

Deci, Pilda aceasta, despre ospățul unei cine împărătești este așezată în contextul în care Domnul îi vede pe cei sosiți cum își alegeau la masă locurile cele dintâi, agitația aceea marcată de ideea că trebuie să fii mai în față ca să rămâi în ochii cuiva, pentru ca El să știe de tine, însă, Domnul îi temperează, la început, chiar educându-i prin așezarea la masă ordonați și cu deplină smerenie pentru a ne aduce aminte că omul nu poate ajunge atât de ușor la cele înalte, fără să înțeleagă pe cele ce nu par importante și avantajoase! În acest fel, Hristos Domnul ne învață că omul duhovnicesc nu poate fi înfrățit fără măsură, chiar nesimțit și arogant, mândru și plin de sine, pentru că o asemenea atitudine nu face parte din exercițiul apropierei de Dumnezeu! Se recomandă apropierea de oameni, cu bun simț și cu multă iubire. De altfel, aceasta este și

concluzia efortului său pedagogic și educațional prin care omul se apropie de învățătura despre chemarea săracilor la masă. Vedem că pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi și pe orbi, oameni dificil de suportat la masă pentru unii, sunt greu de hrănit tocmai datorită dizabilităților lor, ca să nu mai vorbim despre atâția oameni încercați din zilele noastre, a căror neputință este ușurată de tot soiul de programe ori proiecte de susținere care mai de care mai mediatizate și mai parfumate cu publicitate excesivă! Și, nu doar de masă vorbește Domnul Hristos în această parabolă, ci, chiar de modul cum primești și ajuți omul poștit la masă, iar, cel care a hrănit un bolnav la pat știe acest lucru! În fine, Domnul ne dezvăluie faptul că răsplata pentru o astfel de masă este chiar cel hrănit, pentru a fi mai pe înțeles faptul că: „Auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu!" (Luca 14, 15), pentru că întărind această învățătură, putem înțelege multe! Să rezumăm așadar: ospățul este viața creștină, Împăratul este Dumnezeu; Fiul Său este Iisus Hristos, primii invitați, care și-au găsit scuze pentru a refuza chemarea, sunt cei care, înainte de Hristos, nu au vrut să îi asculte pe strămoșii Săi, care au anunțat venirea Sa, iar după venirea Lui Hristos au devenit creștini pasivi, iar, ultimii invitați sunt, în primul rând, strămoșii lui Hristos, cei care au crezut neîncetat în venirea lui Mesia, la fel cum trebuie să fim și noi, cei care credem în Hristos și în faptul că El S-a întrupat la «plinirea vremii» și chiar dacă trebuie să amintim de niște personaje

aparent lipsite de importanță, dar care se vor dovedi a fi exact contrariul: «slugile stăpânului», care sunt mesagerii, iar, primii dintre aceștia au fost strămoșii, a căror pomenire o săvârșim la Sfânta Evanghelie și pe care Dumnezeu i-a trimis ca să călăuzească poporul spre sărbătoarea lui Hristos, spre peștera din Bethleem, iar, următorii au fost apostolii, care, imediat ce Învățătorul lor s-a ridicat la Cer, s-au îndreptat spre toate colțurile pământului spre a vesti venirea Mântuitorului lumii. Desigur, cei din urmă sunt toți oamenii care, răspunzând chemării lor interioare, pleacă spre a vesti Evanghelia celor care ignoră încă Nașterea lui Hristos și apropierea sărbătorii împărătești. Așadar, strămoșii, apostolii și toți cei care se angajează la mărturisire sunt misionari, iar, când spunem misionari, nu trebuie să avem în minte numai imaginea vetustă a vremilor, căci această categorie de misionari a dispărut în epoca noastră. Vorbim acum, despre o altă categorie, care se referă la cei care, la casele lor, în țara lor, prin felul lor de viață Îl mărturisesc pe Hristos: preoți, mireni, bărbați și femei, care nu diferă cu nimic de oamenii obișnuiți, dar care încearcă să atragă atenția mărturisind venirea Mântuitorului. Astfel, fiecare dintre noi poate și trebuie să fie un misionar, să pregătim venirea Celui care deja a venit pentru noi și pentru lumea întreagă. De aceea, frați creștini, Crăciunul este aproape, luminițele care împodobesc satele, orașele și casele anunță sărbătoarea, dar și inimile noastre trebuie să fie pregătite și mai avem puțin timp pentru a face aceasta. Să ne pregătim, așa cum se cuvine, curățindu-ne haina cea curată pentru a fi vrednici oaspeți la masa Împăratului Hristos, acolo unde ne vom putea împărții din Cina cea de Taină la care suntem cu toții chemați, iar, Dumnezeu ne amintește că este aproape Crăciunul, și vine permanent în ipostaza Celui ce organizează cina pe care o reprezintă Împărțirea de prezența reală a Lui Hristos!

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

Profesor dr. Vasile GOGONEA

Cristian GRECOIU

Novaciul de odinioară...

- articole și note publicate în săptămânalul interbelic „Gorjanul” -

Culturale: În seara zilei de 3 ianuarie curent a avut loc în comuna Novaci, în sala de cinema a d-lui I. Ciorogaru, o frumoasă serbare organizată de câțiva tineri cu dor de muncă, pentru sporirea fondului bibliotecii „Căminul Cultural Novaci”. Au fost recitări și monoloage executate de d-nii I.P. Taban învățător, I.I. Taban și C. Bumbulescu. Elevii de curs secundar Ciorogaru și Botușescu au contribuit mult la reușita serbării, pentru care li se aduc vii mulțumiri. Serbarea a fost încheiată cu un dialog „După una și alta” lucrarea d-lor I.P. Taban și I.I. Taban și executat de autori. După sfârșitul serbării a urmat bal până târziu, când spectatorii s-au retras spre casele lor ducând cu ei mulțumirea unor clipe trăite într-o atmosferă de caldă prietenie. Același grup de tineri anunță o a doua serbare pentru ziua de 24 ianuarie, rugând totodată prietenii să le dea tot sprijinul, mai cu seamă acei din satele vecine.

(„Gorjanul”, an III, nr. 3-4 din 15-22 ianuarie 1926, pag. 3-4)

Știri diverse:

Cu ocaziunea recentelor mișcări în magistratură, dl. N. Rușescu, fost procuror anul trecut în orașul nostru, a fost numit judecător de ședință la Tribunalul Gorj. Dl. Virgil Săvoiu ajutor de judecător la ocolul II T.-Jiu, a fost mutat la T. Severin. Dl. Emanoil Săvoiu, se numește ajutor de judecător la Turcenii de sus. Dl. N.I. Conescu, ajutor de judecător la Tg.-Cărbunești, se înaintează judecător cu titlul provizoriu la Novaci.

Direcțiunea despăgubirilor de război, a luat hotărârea ca, începând cu luna aceasta, să se plătească dăunaților de război, despăgubirile care nu depășesc cifra de 10 000 lei. În județul nostru se vor da despăgubirile următoarelor comune: Tg. Jiu, Vălari, Schela, Dobrița, Vădeni, Petreștii-Vărsături, Romanesti, Turcinești, Bumbăștii-Jiu, Peșteana-Jiu, Peșteana-Vulcan, Vlăduțeni, Bibești, Novaci, Bârșești, Cornești și Stănești.

E vorba ca la 1 martie să se inaugureze noul spital „Dimitrie Brezulescu” din Novaci.

(„Gorjanul”, an III, nr. 6-7 din 8-15 februarie 1926, pag. 5)

Diverse știri:

Între Novaci și Tg. Jiu s-a înființat o cursă, zilnică, de automobile pentru pasageri, bagaje și corespondență. Plecarea din Novaci la ora 8 a.m., ajungând la T.-Jiu la orele 10; plecarea din T.-Jiu la orele 5½ p.m., ajungerea la Novaci la 7½ seara. Costul transportului pentru pasageri s-a fixat la 125 lei de persoană, de fiecare drum, iar pentru bagaje 2 lei de kgr. (de la 10 kgr. în sus).

Aducem laude celor ce au pus umărul la înființarea acestor curse.

(„Gorjanul”, an III, nr. 11-12 din 22-30 martie 1926, pag. 4)

Culturale: În comuna Cernădia a luat ființă un cămin cultural, condus de d-nii Alex. Forțofoiu și N.N. Popescu, învățători și de preotul Sevastian Pârvulescu, care s-au întâlnit aci, spre a da o frumoasă dezvoltare activității extrșcolare și extrabisericesti. Căminul cultural „Renașterea” din Cernădia, și-a luat angajamentul a ține în fiecare lună câte o șezătoare culturală, în care cei trei conducătoriau, pe rând câte unul din principalele roluri: conferință, lectură și cronică a faptelor de seamă din țară și lume. La șezătoarea din 13 iunie, inv. Alex. Forțofoiu a vorbit sătenilor despre „Pădurile noastre” (foloasele și conservarea lor). Pr. Sev. Pârvulescu a citit din cartea „Spre Emans” Istoria celor șapte coconi din Efes de D.D. Pătrășcanu, iar inv. N.N. Popescu, a făcut cronică faptelor de seamă ce s-au petrecut în timpul din urmă, în țară și în lume. Pe lângă aceste interesante subiecte, programul a fost completat cu un bogat aport artistic: coruri, recitări etc. executate de elevii școlii primare. Viitoarea șezătoare s-a anunțat pentru 11 iulie 1926, orele 2. Afară de aceste așezări, căminul, care funcționează acum în localul școlii primare, este deschis tuturor în zile de sărbătoare, pentru a citi revistele și gazetele căminului, care sunt: Cuvântul, Gorjanul, Prietenul Săteanului, Vestitorul satelor, Lumina satelor, Duminica poporului, Duminica ortodoxă și Tudor Pamfile. S-a luat măsuri spre a se face și o farmacie populară, care să stea la dispoziția sătenilor la nevoie. Salutăm cu bucurie, frumoasa inițiativă ce a luat ființă în plaiul Novacilor și dorim din tot sufletul ca ea să găsească imitatori în toate satele României Mari.

(„Gorjanul”, an III, nr. 23 din 23 iunie 1926, pag. 2)

Diverse:

Aflăm că d-nii Gh. Dobrescu, avocat din Tg. Jiu și Ion Filimonescu, proprietar din Novaci, au cumpărat câte un automobil FIAT de la reprezentantul C.M. Staminescu din T.-Severin.

(„Gorjanul”, an III, nr. 36-37 din 1-15 octombrie 1926, pag. 4)

Diverse:

Cu ocazia aplicării noii legi a organizării bisericesti, județul nostru va avea cinci protopopi. La centru, în Tg. Jiu, se dă ca sigură numirea Păr. Victor Dobrescu. La centrul Brădiceni va fi numit Păr. V. Brâncuș, la centrul Novaci, Păr. Sev. Pârvulescu, iar la centrul Cărbunești și Peșteana încă nu se știe cine.

(„Gorjanul”, an IV, nr. 3-4 din 15-22 ianuarie 1927, pag. 6)

MISS ȘI MISTER BOBOC-2022

În ziua de 9 decembrie 2022, Liceul Teoretic Novaci a organizat Balul Bobocilor-2022. Evenimentul, important pentru elevii aflați la început de drum, a avut loc la Casa de Cultură

Novaci. La eveniment au luat parte, Primarul orașului Novaci, dr. ing. Dumitru Leuștean, elevi, părinți, profesori, consilieri locali, cu toții dorind să fie alături de tână generație de liceeni.

Miss și Mister Boboc au fost stabiliți de un juriu a cărui sarcină nu a fost ușoară, toți candidații fiind la înălțime.

Concursul MISS și MISTER BOBOC-2022, a fost câștigat de elevii Taban Iulia și Diaconescu Eusebiu.

Constantin DĂRVĂREANU

Ion FLOREA

A J U N

*Iarna-n noaptea asta
Și-a întins de Anul Nou
Peste vârfete de brazi
Virginalul său trusou*

*Căci e prima zi de nuntă
A zăpezii cu pământul
După umede amurguri
S-a oprit uimit și vântul.*

*N-are cum să profaneze
Frumusețile de gheață
Bucuros că Anul Nou
Se vestește plin de viață.*

*Ciob de Lună se zărește
Printre neguri strălucind,*

*Iar din sat ritmat pătrunde
Primul cântec de coilnd.*

*Țara doarme liniștită
Sub cearceaful alb de nea
Pe un vârf de brad stingher
S-a aprins un fulg de stea*

*Alte sute după ea
Au zburat din brazi zglobii
Mângâiate cu privirea
Mângâiaților copii.*

*Numai fulgii deși și aspri
Navighează-ușor din Cer,
Ochii-s plini de fericire
Cum e valul de mister.*

Verde adevăr - Pictor Ion VĂILEANU

Informațiuni:

Un cetitor din Novaci ne roagă să întrebăm pe d-nii proprietari ai taxicourilor ce fac cursa Baia de fer – Novaci-Tg. Jiu, de ce percep de la Novaci până la Tg. Jiu 100 lei, câtă vreme de la Baia de fer, distanță mai mare, percep numai 80 lei?

Dintr-un atelier de tâmplărie instalat în casele d-lui I.D. Petrescu din Novaci, s-au furat prin spargerea lacătului de la ușă, mai multe scule în valoare de 5-6000 lei.

(„Gorjanul”, an IV, nr. 10 din 24 martie 1927, pag. 2)

Diverse:

Au fost confirmați ca protopopi a celor cinci centre din județul nostru, următorii preoți: Pr. Victor Dobrescu la centru Tg. Jiu, Pr. Sevastian Pârvulescu centru Novaci. Pr. V. Brâncuș la centru Brădiceni, Pr. C. Popescu Pațica la centru Peșteana și Pr. Gr. Popescu la centru Cărbunești.

(„Gorjanul”, an IV, nr. 14-15 din 1-8 mai 1927, pag. 3)

ROMÂNIA, ÎNCOTRO?

Pe 1 Decembrie, am urmărit pe la mai multe posturi de televiziune (înmulțite ca ciupercile după ploaie), ce s-a întâmplat în Țară de Ziua Națională a României, când s-au împlinit 104 ani de la Marea Unire din 1918. Cam toate posturile și-au axat emisiunile pe cele două mari evenimente din istoria României. A fost o viziune bună în ceea ce privește programele televiziunilor. Numai că aceste lucruri se petrec prea rar. De ce să ne amintim de marile evenimente ale istoriei naționale doar la 1 Decembrie? Acest lucru este valabil nu doar pentru televiziuni, pentru mass-media în general, ci pentru toți cei cu responsabilități în cultivarea dragostei și iubirii de Țară, în cinstirea memoriei înaintașilor și dănuirea Neamului românesc.

De ce să vorbim frumos despre România, să facem aceste lucruri doar de 1 Decembrie? Asemenea lucruri ar trebui să ni le reamintim măcar odată pe lună. Se fac atâtea sindrofii în țara asta încât nu mai prea au loc și faptele bune pentru trezirea sentimentului de patriotism în rândul Neamului românesc. Nu mă poate convinge nimeni căci cu manifestări de genul Festivalul Sarmalelor, al Cepei, Verzei, al Brânzei și Țuicii întărim conștiința de neam, cultivăm dragostea de Țară, de popor.

La 1 Decembrie s-au împlinit 104 ani de la Marea Unire din Decembrie 1918. Copiii, tineretul, trebuie să știe că Unirea din 1 Decembrie 1918 a fost momentul astral al istoriei poporului român, că politicienii de altădată au avut dragoste nemărginită pentru popor. La Țară trebuie să ne gândim nu doar la 1 Decembrie, ci în fiecare zi. Generații întregi au luptat pentru Unirea Românilor într-un singur Stat, s-au dăruit interesului și binelui național.

Iată ce declara Iuliu Maniu, unul dintre artizanii Marii Uniri din 1918: „Noi nu ne putem închipui viața mai departe fără a fi împreună cu întreg neamul românesc și mai bine voim moartea, decât o viață de sclav umilit, despărțit defrații săi”. Da, Iuliu Maniu, aruncat de comuniștii români în Închisoarea Sighet, stins din viață la 5 februarie 1953 la Sighet, la vârsta de 80 de ani, cadavrul său fiind aruncat într-o groapă din Cimitirul Săracilor de la marginea orașului Sighet.

Urmărind tot felul de emisiuni pe 1 Decembrie, am avut senzația că de Ziua Națională a României prea mulți se dădeau patrioți. Câți dintre cei care au apărut pe micile ecrane iubesc cu

adevărat România? Câți se dăruie cu adevărat interesului național?

În întreaga țară au fost organizate manifestări culturale dedicate celor două mari evenimente. Câte manifestări au fost organizate cu și din suflet? Fiindcă, la asemenea manifestări oamenii trebuie să vină din conștiință, din dorința de a rememora marile fapte de vitejie și eroism ale poporului român. Când vom reuși să convingem oamenii să vină din conștiință la asemenea manifestări?

Este nevoie de educație, de educație în spirit național, de trezirea sentimentului de patriotism în rândul întregului popor, dar mai ales a tineretului. Tineretul trebuie să învețe să-și apere Țara. Aceste lucruri se pot transmite tineretului printr-o mai mare responsabilitate a celor care conduc destinele țării, prin promovarea valorilor, a elitelor în care poporul să aibă încredere.

Gândiți-vă unde se găsește acum România. Banii, aurul, industria României s-au evaporat, milioane de români fiind nevoiți să emigreze pentru a supraviețui. Am devenit o piață de desfacere pentru produsele străine, iar profitul merge la firmele străine. Cumpărăm produse străine în loc să încurajăm producția românească. Am ajuns până acolo încât să cumpărăm până și ouă din Polonia, să cultivăm floarea soarelui și să o vindem în Ungaria, pentru ca de acolo să cumpărăm ulei. Cumpărăm foarte multe produse din China.

Am fost grănarul Europei, iar acum cumpărăm de peste tot, cereale, roșii, castraveți, mere, pere, struguri, ceea ce a dus la creșteri exagerate de prețuri. Iată de ce ne întrebăm: Ce face guvernul? Aleșii să-și iubească Țara nu doar în preajma alegerilor și la 1 Decembrie.

Am ajuns în situația ca mulți dintre noi să ne considerăm străini în propria țară! Și mai avem pretenția ca Diaspora să se înapoieze acasă. Unde?

Iată unde am ajuns după 33 de ani de la Evenimentele din Decembrie 1989, când eliberarea din chingile comunismului ne-a dat mari speranțe. Speranțe deșarte. De aceea ne tot întrebăm: „România, încotro?”

Constantin DĂRVĂREANU

COINCIDENȚE STRANII

Când spui „straniu”, tot omul se gândește la ceva bizar, ciudat, neobișnuit, ceva care iese din comun, care șochează. Trăim într-o lume în care multe întâmplări, fapte, manifestări etc. sunt deodată și reale și ciudate, încât îți pui întrebarea – dacă pot fi și adevărate? De multe ori ne întrebăm cum previziunile unor personalități din îndepărtata istorie umană coincid cu ceea ce trăim în prezent.

Am selectat din cărți, din media, numeroase asemenea ciudățenii și, pentru astăzi, prezint cititorului doar câteva, apoi îl las pe el să le traducă? Iată-le:

„Bugetul trebuie echilibrat, Tezaurul trebuie reprovizionat, Datoria publică trebuie micșorată, aroganța funcționarilor publici trebuie moderată și controlată, ajutorul dat altor țări trebuie eliminat pentru ca Roma să nu dea faliment. Oamenii trebuie să învețe din nou să muncească în loc să trăiască pe spinarea statului.” [Cicero, anul 55 înainte de Hristos !!!....]

Cel mai scurt și cel mai bun discurs, de o potrivire izbitoră cu societatea românească actuală. Să fie asta pentru că ne tragem „din sânge de roman”?

„Nu uitați niciodată acest adevăr fundamental: statul nu are nici-o altă sursă de venit în afara banilor pe care oamenii îi câștigă ei înșiși. Dacă statul dorește să cheltuiască mai mult, o poate face numai sifonând economiile dvs. sau taxându-vă mai mult. Și nu e o gândire sănătoasă aceea că altcineva va plăti. Acel altcineva sunteți dvs. Nu există «bani publici», ci numai banii plătitorilor de taxe și impozite.” - Margaret Thatcher

„Toate numirile în funcțiuni nu se fac după merit, ci după cum ordonă deputații, care, la rândul lor, atarnă de comitetele de politicieni de profesie, formate în fiecare centru de județ. Aceste comitete își împart toate în familie. Ele creează, din banii județelor, burse pentru copiii „patrioților trimiși în străinătate să numere pietrele de pe bulevard, ele decid a se face drumuri județene pe unde „patrioții” au câte un petec de moșie, încât toată munca publică, fie sub forma de contribuție, fie sub cea de prestațiune, se scurge, direct ori indirect, în buzunarul unui „patriot”. Mihai Eminescu în *ziarul „Timpul”* (21 aprilie 1881)”.

„Când Brâncuși a vrut să-și doneze întreaga operă statului român, Academia Romană s-a întrunit într-o ședință în 7 Martie 1951 ca să-i analizeze oferta. Ședința a fost condusă de Mihail Sadoveanu care împreună cu George Călinescu, Camil Petrescu, Geo Bogza, Victor Eftimiu și alți academicieni l-au dat afară pe Brâncuși”.

„Aia au refuzat o avere, ăștia de-acum au vândut toată averea țării. Stranie coincidență!”

Vorba lui Brâncuși, când am plecat v-am lăsat săraci și proști, când am revenit v-am găsit și mai săraci și mai proști.

Pe o placă de ceramică de acum 800 de ani din Toledo scrie: Săracul muncește, Bogatul îl exploatează, Militarul îi apără pe cei doi. Contribuabilul plătește pentru toți 3. Leneșul se odihnește pentru toți 4. Bețivul bea pentru toți 5. Bancherul îi jumulește pe toți 6. Avocatul îi minte pe toți 7. Medicul îi omoară pe toți 8. Groparul îi îngroapă pe toți 9. Politicianul trăiește pe spinarea celor 10.

„Trăim într-o vreme în care funeraliile sunt mai importante decât decedatul, căsătoria e mai importantă decât iubirea, aspectul e mai importantă decât sufletul. Trăim într-o cultură a ambalajului care disprețuiește conținutul” (Sir Anthony Hopkins).

Odată la 100 de ani pământul este curățat: Ciuma – 1720, Holera – 1820, Gripa spaniolă – 1920 și Covid 19 – 2020. Stranie coincidență!

Mi-a plăcut mult asta: „Dacă te dor durerile tale, ești viu. Dacă te dor durerile altora, ești Om”.

Ileana Vulpescu: „... în comparație cu politica, bordelul este o mănăstire.”

Cu cât cunoști mai mulți și mai bine oamenii cu atât înțelegi de ce Noe a încărcat Arca doar cu animale (Confucius)

Mă opresc. Cu cât gândesc mai mult, cu atât mă întreb dacă-mi folosește la ceva, spunea Platon.

Ion STAIU

PE FIRUL VIEȚII

*Pe firul nesfârșit al vieții
Se prăvălesc destine,
Cu fiecare clipă timpul
Întoarce filele veline.*

*În ele au pus străbunii
Istorie de demult,
Lăsând pe firul vieții
O genă în tumult.*

*Din glii răzbat ecouri
Topite-n primăveri*

*Și viața trece-n fapte
Comorile de ieri.*

*În suflete pereche
Cu ancora-n trecut,
Mereu, mereu iubirea
Avu un început.*

*Pe firul nesfârșit al vieții
Țesut în furnicar,
Înalță nemurirea
Înscris de hronicar.*

*Urmașii regăsesc
Obârșii ce-s pierdute,
Cu locul existenței
În visele avute.*

*Pe firul nesfârșit al vieții
Din loc de bun rămas,
Întoarce veșnicia
Un mugurel acas’.*

Alexandru Delu OPRÎTESCU

ROMÂNIA, DIN NOU UMILITĂ

Scriu aceste rânduri după votul în care ni s-a respins aderarea la Schengen. Din păcate, încă nu am avut loc la masa bogaților. Cauzele sunt multiple. Unele țin de vechile practici ale celor care probabil nu se pot împăca nici astăzi cu Marele Act al Românilor din 1 Decembrie 1918, Marea Unire, altele țin chiar de politica noastră deficitară, amintindu-ne de popor și de istoria sa zbruciumată doar cu prilejul unor evenimente deosebite sau când este în joc soarta țării. Credibilitatea se câștigă greu și se câștigă prin ceea ce facem cu adevărat pentru Țară, permanent, și nu doar ocazional. Poate că ar fi normal ca cei care conduc destinele țării să cunoască mai bine istoria României și a Neamului Românesc, să dovedească mai mult patriotism și dragoste de popor.

În 1683 turcii sunt învinși de austrieci la Viena și în 1687, împărații Vienei ocupă militărește Transilvania, iar la 10 mai 1688, Dieta Transilvaniei proclamă anexarea ei la Imperiul Habsburgic, recunoscută de turci abia prin Pacea de la Karlowitz din 1699. Așa rămâne Transilvania anexată la acest imperiu până la 1 Decembrie 1918 când trece la patria-mamă, România.

Transilvania, străvechi pământ românesc, a trezit mereu interesul imperiilor străine prin bogăția de care a dispus și dispune. Terra Blacorum, pământul românilor, cu imense păduri de brad și foioase, a fost mereu dorit de Viena. Astăzi, lucrurile s-au extins în întreaga țară. Petrol, gaze, munți despuiați de păduri, bănci, alte și alte afaceri pe care omul de rând nu le cunoaște, toate trezesc interesul în această Țară a Românilor din partea celor care ne-au umilit la început de decembrie 2022, la doar câteva zile după împlinirea a 104 ani de la Marea Unire din 1918. Să fie oare doar o coincidență?

Chiar uităm așa ușor înființarea regimentelor românești de graniță din Transilvania, a „Miliției grănicerești” din Ardeal spre Țara Românească și Moldova pe timpul generalului austriac de cavalerie Nicolae Bucow și al împărătesei Maria Tereza? Cât mai trebuie să ne mai căciulim în fața unora care își urmăresc doar propriile interese? Se uită chiar așa de

ușor faptul că emigrările românilor transilvăneni în ținuturile extracarpatiche au avut drept cauză dominația habsburgică întronată în Transilvania după 1700, când s-au făcut mari presiuni pentru catolicizarea românilor ortodocși, când românii erau supuși persecuțiilor și constrângerilor de tot felul, oamenii fiind nevoiți să renunțe la case, pământuri, la tot ce agoniseră, trecând munții cu întreaga familie și cu animalele, căutându-și liniștea, chiar și aici La Novaci. Așa au putut să reziste și să se opună asupritorilor care considerau Transilvania ca o moșie proprie. Și pe atunci, românii transilvăneni au fost supuși batjocurii și umilinței, așa că nu trebuie să ne mai mire faptul că și astăzi suntem priviți și umiliți la fel ca pe la sfârșitul secolului al XVII-lea și în cursul veacului al XVIII-lea. Cât timp trebuie să ne mai ploconim pentru a obține ceea ce ni se cuvine cu adevărat?

Ne-am înstrăinat resursele, iar austriecii fac profituri uriașe în România. Petrolul, pădurile noastre

îmbogățesc o țară care ne sfidează, ne umilește. S-ar părea că, în sfârșit, începem să ne trezim, să ne dezmeticim, deși cam târziu, fiindcă cei care se îmbogățesc de pe urma noastră nu pot accepta să-și piardă privilegiile de pe străvechiul pământ românesc, acaparat prin forță. Să nu uităm că până și Oltenia noastră a ajuns sub talpa Imperiului Habsburgic între anii 1718-1739 ca urmare a neînțelegerilor dintre boierii Țării Românești și domnitori. Dar noi, oltenii, am știut să ne descotorisim de ei. Sper ca și cei care

conduc astăzi destinele țării, să învețe din greșelile care s-au făcut după Decembrie 1989.

Constantin DĂRVĂREANU

DOINĂ

*Foaie tristă de secară
Ne pleacă țara din țară,
Plânge, plânsul o doboară
Că-i vândută în afară.*

*Cei din cap mereu se ceartă
Cum harta din cui s-o-mpartă,
Cât să vândă fiecare
La samsari din lumea mare.*

*Pustii sate cu bătrânii,
Babele, mățe și câinii,
Fără sprijin, fără milă,
Cocoșați, umpluți de silă.*

*Pleacă păduri de pe creste,
Codrii au rămas poveste,
Plecat aurul, petrolul,
Vândut tot cu binișorul.*

*Bravi flăcăi, zimbri de țară,
Veniți în grabă de-afară,
Faceți zid de apărare
Contra hoardelor barbare*

*Care cară, cară, cară
Să nu mai rămână ȚARĂ.
Doamne, ce ani triști trăim,
Frunză-amară de pelin!*

Ion C. Duță

SPORT

GALA CAMPIONILOR CNVC 2, GRUPA 6 ȘI CLASA 6B

Pentru automobilistul novăcean, Alexandru Andreoiu, anul 2022 a fost un an greu, în condițiile în care a fost nevoit să participe la concursuri fără susținere financiară. Dar pasiunea, învinge!

Automobilistul novăcean a luat parte la la startul a 6 din cele 7 etape ale Campionatului Național de Viteză în Coastă 2, fapt ce i-a adus, în final, titlul de Campion național la Grupa 6, Clasa B și titlul de

Vicecampion național la Clasa 6.

Îată ce a declarat automobilistul Alexandru Andreoiu cu prilejul Galei Campionilor CNVC 2, Grupa 6 și Clasa 6 B: „A fost greu pentru mine, dar frumos. Mulțumesc celor care mi-au fost alături și au crezut în mine. În 2023, sper să găsesc o parte

din buget și să ne vedem cu bine la startul noului Campionat Național de Viteză în Coastă”.

Publicația „Novăceanul” îi urează ca în noul an ce bate la ușă, să ia viteză și mai mare spre noi titluri și premii. Mult succes!

Constantin DĂRVĂREANU

Preot ILIE MOLDOVAN (1928-2012)
Fost profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna”, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

COLINDA CREȘTINĂ, REVELARE A ÎNTELEGERII SENSULUI GENERIC AL „DARULUI SFÂNT AL VIETII”

Mesajul care ni-l trimite colinda, parcă nici nu ar vrea să fie formulat ca atare doar de colindători. Dumnezeu care se descoperă în imaginea vie a unei narațiuni din textele sacre, privind mai ales una din sărbătorile împărătești, este El însuși divinitatea supremă ce apare în fruntea colindătorilor. Se pare

că cel mai frecvent motiv în colindele de gazdă este acesta care anunță: „Că vă vin colindători, / Noaptea pe la cântători / Și v-aduc pe Dumnezeu / Să vă mântuie de rău / Dumnezeu adevărat / Soare-n raze luminat”. Transmițând astfel mesajul creștin, Hristos Domnul nu rămâne numai eroul narațiunii, ci chiar agentul difuzării mesajului în cauză. Astfel, se realizează o comunicare directă, fără intermediari, cu comunitatea colindată. Această comunitate reprezintă într-un anumit fel o întruchipare a unui neam întreg. Iată și felul în care până și vocea colindătorilor este înregistrată ca fiind o reflectare a unei voci divine, punct de vedere esențial, care suprimă atât distanța dintre planul ceremonial și planul semnificației creștine, întărind legitimitatea neotestamentară a colindătorilor, cât și distanța care separă generațiile de creștini între ele. E de mirare să ne dăm seama că la fereastra dreptmăritorilor creștini de astăzi, dar mai ales în casele lor, se aud cuvintele etnogenezei, „graiurile Domnului”, precum și răspunsurile unei generații de obârșie: „Lerui ler”, „Domnului Domn”? Dacă în textele sacre ale colindei, cântate în case și pe uliți, răzbate forța cuvântului divin, menirea acestuia este să devină faptă, să convertească și să boteze, să-L aducă neconținut pe Dumnezeu printre aleșii Săi, pe care să-i facă a privi spre vârf, spre răsăritul de soare al Împărăției lui Dumnezeu. Dar

mai cu seamă să-i nască încă pe pământ pentru a doua oară.

Din studiul etnomuzicologic alcătuit de Prof. dr. Vasile BEBEȘLEA STERP-SIBIU

Etnomuzicolog și dirijor
(prieten al novăcenilor)

Bună sara lui Crăciun

Culegător: V. Bebeșlea Sterp
Transcr. muz.: V. Bebeșlea Sterp
Data: 24.12.1990
Allegretto

Sursa: Ceata de juni,
Săliște, jud. Sibiu,
V. 2. c.

Bună sara lui Crăciun
Judele, Domnului bun
Bună sara jude bun
Judele, Domnului bun
Și noi jude-ți-am venit
Ca pe noi să ne-mprumuți
Cu trei sute de arginți,
De arginți, de bani mărunți.
De-i avea, de nu-i avea
Intră-n grajdul'ferecat,
La pe murgu' înșeuat,
Înșeuat și înfrăuat,
Înfrăuat cu nouă frăie
Cum îi stă murgului bine.
Saltă ici, saltă coala,
Saltă-n vârful munților,
În mijlocul strungilor.

Și-mi alege jude-alege
Berbecuții cei mai buni
Mielușele ochășele
Și te du la târg cu ele.
Tot la târg la Glogovăț
Unde-și au oile preț,
Mielușeaua galbenu',
Berbecuțu' taleru'.
Și noi jude-ți închinăm
Un stâlpsor de busuioac
Să vă dea Domnul noroc.
Și din dalba sănătate
Să vă facă Domnul parte.
S-aveți parte de noroc
De nașterea lui Hristos
Judele, Domnului bun
De nașterea lui Hristos.

Colo-n sus și mai în sus

Culegător: V. Bebeșlea Sterp
Transcr. muz.: V. Bebeșlea Sterp
Data: 5.01.2006

Sursa: Secășan Maria,
Șura Mare, jud. Sibiu,
(născută Bogatu Român)
III.1.a

Colo-n sus și mai în sus
Florile dalbe
Colo-n sus și mai în sus
Este-o masă de mătasă
Și la masă cin-ședea?
Ședea Maica Precista
Tot ședea și tot plângea
Nime-n lume n-o vedea
Numai neagra rândunea
Rândunea "sufleta" mea

Ce veste-mi aduci din lume?
Ce veste-mi aduci din lume?
Vestea nu este prea bună
Căci Fecioara Maria
I-o vint vremea ca să nască
Nime-n casă nu o lasă
Ș-o intrat într-o poiată
Ș-o născut un fiu frumos
Numele Iisus Hristos.

A MAI TRECUT UN AN

Versuri PAULA SELING

**A mai trecut un an, s-a dus
Și-n veci n-o să mai vie
Și câți creștini ne-au părăsit
Și câte suflete-au pornit
Cu el în veșnicie...**

**Așa trec anii după ani
Și duc cu ei la vale
Și pe bogați și pe sărmani,
Pe mame dragi, lăsând orfani
Și tot ce află-n cale...**

**În anu' acesta poate treci
Și tu, iubite frate,
Vezi zilele cum le petreci
Căci acolo pe unde mergi
Vei fi-ntrebat de toate...**

**Și ce folos de-ai câștigat
Aicea lumea toată,
Iar sufletul ți l-ai uitat
Căci pentru el n-ai adunat
Nimica, niciodată...**

**O, Dumnezeule, Ceresc,
Rugămu-Te fierbinte
Să fii cu noi în orice zi
Și-n anul care va veni
Să ne ajuți, Părinte!**

Ion FLOREA

FULGII CAD

larna suduie pe uliți
Geru-nfige-n geamuri suliți,
Intersecții de zăpezi,
Timpul trece și nu-l crezi.

Bumbi de stele, stropi de Soare
Vagi tăceri involuntare,
Ore lungi, melancolie,
Cerule n-are simetrie.
Brazii șoldului alpin
Sunt în criză de senin,
Peste stâni, perpendicular,
Fulgii cad mai des, mai rar.

SLOVA MEA

Slova mea n-aș vrea să zboare
Ca o pasăre rătăcită prin frunzișuri.
Slova mea aș vrea să fie pila
Ce sărută buza de secure.
Slova mea aș vrea să fie limpede
Ca apa ce curge seara pe ierugă
Să șuiere ca vântul când ciobanul
La mormântul Mioriței înjunghie o rugă.
Aș vrea să treacă din frunză-n frunză
Ca soarele din vârstă-n vârstă fără-un număr
Anume de sacrificii ori popasuri.

ÎNTRE DATINĂ ȘI HERB

Când atâta frenezie
Scoate seva din pământ
Eu mai scriu o poezie
Despre toate câte sunt,
Etalate-n mii de forme
Ce zâmbesc și-ademenesc
Delicate ori enorme
Tot ce-i suflet românesc.
Sun din vis, fazanii țipă
Măsurând c-un corn de cerb
Tot ce vine cu risipă
Între datină și herb.

Pe acest pod de peste Râul Gilort (în dreptul fostului I.J.I.L. Novaci), s-au desfășurat festivitățile de inaugurare a DRUMULUI REGELUI (6 octombrie 1935)

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Constantin DĂRVĂREANU, redactor șef
Nicolae VINȚANU, redactor șef adj.
Alina ȚICU, redactor
Cristian GRECOIU, redactor
Tel. 0744 656 726, e-mail: darvareanu@yahoo.com

NOVĂCEANUL

Publicație lunară tipărită cu sprijinul
Primăriei și Consiliului Local Novaci
și al obștilor de moșneni din Novaci,
Pociovaliștea și Cernădia

Pre-press & print:

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

Tehnoredactare:
RODICA TEIȘI